

Radost'

2021

školský časopis ZŠ s MŠ Š.Moyseša v B.Bystrici

„Lebo kde sú dvaja alebo traja
zhromaždení v mojom mene,
tam som ja medzi nimi.“

Mt 18,20

Obsah:

*Slovko na úvod
Školské okienko
Z pera našich žiakov
Smiech lieči*

Redakčná rada:

Mgr. Anna Plšková

Bc. Mária Gregová

Mgr. Zlatica Mečiarová

Ďakujeme za podporu!

Jazyková korekcia: Mgr. Anna Plšková

Adresa redakcie: ZŠ s MŠ Š. Moysesa,

1skolskycasopis@gmail.com

zssm.edupage.org

Slovko na úvod

Milí učitelia a žiaci našej školy!

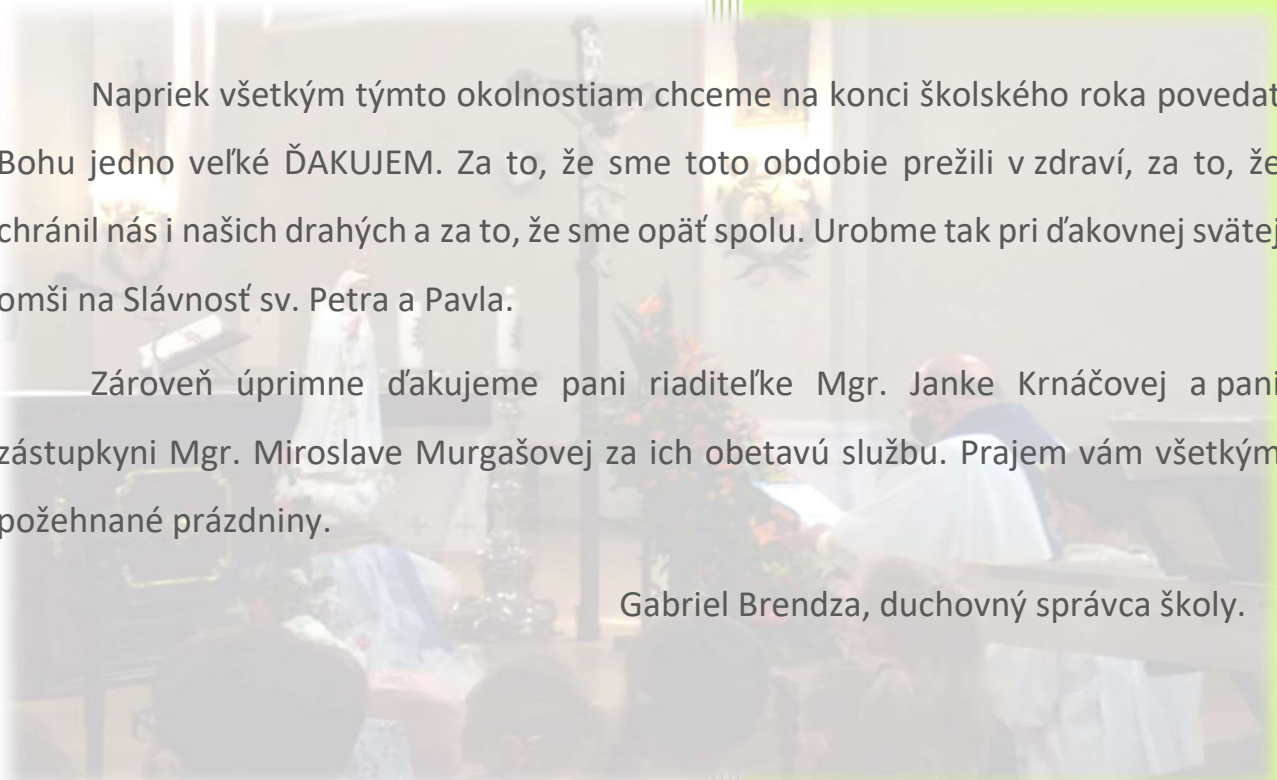
Prvé slová, ktoré nás učili naši rodičia boli „prosím“ a „ďakujem“. Učili nás poďakovať sa za všetko, čo nám dali oni alebo aj iní. Blíži sa koniec zvláštneho školského roka, ktorý sa niesol v tieni pandémie. Väčšina dní sme museli byť uzavretí doma a učiť sa online formou.

Okrem toho sme neustále prežívali neistotu a strach, keď niekto z nás žiakov alebo učiteľov bol pozitívne testovaný. Najprv nás to, že sme doma tešilo. Po nejakom čase nám začali chýbať škola, spolužiaci i učitelia a uvedomili sme si akí sú nám vzácní. Konečne sa môžeme stretávať v škole i v kostole na bohoslužbách. Na tento školský rok len tak skoro nezabudneme.

Napriek všetkým týmto okolnostiam chceme na konci školského roka povedať Bohu jedno veľké ĎAKUJEM. Za to, že sme toto obdobie prežili v zdraví, za to, že chránil nás i našich drahých a za to, že sme opäť spolu. Urobme tak pri ďakovnej svätej omši na Slávnosť sv. Petra a Pavla.

Zároveň úprimne ďakujeme pani riaditeľke Mgr. Janke Krnáčovej a pani zástupkyni Mgr. Miroslave Murgašovej za ich obetavú službu. Prajem vám všetkým požehnané prázdniny.

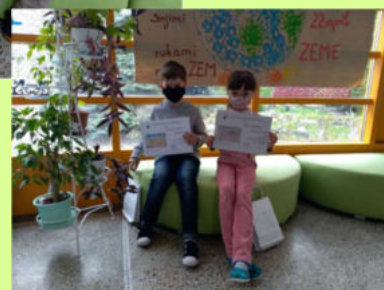
Gabriel Brendza, duchovný správca školy.

Biblia očami detí

Aj tento rok napriek prekážkam pandémie naši žiaci prenikali do riadkov Knihy kníh - Biblie. v Knihe Tobiaš a Knihe Jozue a pokúšali sa výtvarne vyjadriť "Slovo" na hodinách výtvarnej výchovy, v ŠKD, či vo svojom voľnom čase. Tento rok na spoločnú tému : Putovanie za cieľom. Naozaj úspešne.

Tešíme sa a gratulujeme !

Výsledky geografickej olympiády

Dňa 5. februára sa dištančnou formou uskutočnilo okresné kolo 49. ročníka Geografickej olympiády. Našu školu na tejto súťaži reprezentovali viacerí žiaci v troch kategóriách.

Všetkým gratulujeme k dosiahnutým výsledkom a ďakujeme za pekné reprezentovanie našej školy na tomto podujatí.

Zasvätenie školy Panny Márie:

Dňa 24.5.2021 pri sv. omši o 7.30 hod. sa naša škola zasvätila Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Pán dekan ThDr. Gabriel Brendza, PhD. nás zveril pod ochranu nebeskej Matky osobitnou modlitbou práve na jej sviatok - sviatok Panny Márie, Matky Cirkvi. Pripojili sme sa tak i k zasväteniu sveta, ktoré v minulosti vykonali pápeži i biskupi na žiadosť Panny Márie.

Prípravou na zasvätenie bola prednáška pána dekana pre učiteľský zbor o histórii zasvätenia Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a modlitbová príprava, ktorú sme navonok vyjadrili aj osobitou nástenkou, kde denne pribúdali ružičky našich modlitieb. Veríme, že Panna Mária prijala naše zasvätenie a osobitným spôsobom bude chrániť našu školu i všetkých, ktorí k nej patria.

Finančne gramotní

- Finančná gramotnosť je súbor znalostí, ktoré človeku umožňujú porozumieť financiám a správne s nimi zaobchádzať v rôznych životných situáciách. Ide o schopnosť využívať poznatky, zručnosti a skúsenosti na efektívne riadenie vlastných finančných zdrojov s cieľom zaistiť celoživotné finančné zabezpečenie seba a svojej domácnosti.

A práve preto sa aj my na našej škole pravidelne snažíme implementovať túto oblasť do nášho vyučovania. Pomáhame deťom zorientovať sa vo sfére peňazí a snažíme sa o to, aby zažili osobnú skúsenosť s financiami. Tentokrát sa naši prvostupniari spolu so žiakmi špeciálnej triedy popasovali s cenovou politikou. A ako inak, ak nie po svojom - hravo, pútavo, zaujímavo, zážitkovo, interaktívne. Zamerali sa na ceny za tovar, ODHAD verzus REALITA a tak najskôr tipovali a následne vyhľadávali v letákoch reálne ceny. Preniesli sa do svojich virtuálnych obchodov, navštívili potraviny, elektroobchod, obchod s oblečením a samozrejme nezabudli ani na hračkárstvo. Bolo zaujímavé sledovať s akým zanietením a chuťou deti nakupovali, koľko peňazí míňali – ešteže to bolo všetko len akože

Deň Zeme

- 22. apríl je medzinárodným dňom Zeme a preto sa celosvetovo upriamuje pozornosť viac na našu Zem a jej aktuálne potreby. Aj v rámci vyučovania sa žiaci zamerali nielen na uvedomenie si bohatstva, ktorú nám naša planéta ponúka, ale aj problematiku jej ochrany, separáciu odpadu a využívania jej zdrojov.

Horlivo sa do objavovania aj osvetu pustili žiaci prvého stupňa spolu so svojimi učiteľkami. Využili pri výučbe naozaj všetko - aktivity v exteriéri, poznávanie stvorenstva na prechádzke, výtvarne znázornili kresbou, plagátom, projektovým učením nové poznatky, ktoré sa o našej Zemi dozvedeli a tiež formy

pomoci a starostlivosť, akou sa môžeme o našu planétu postarať aj my. A ak si myslíte, že žiaci prvého stupňa sú primalí aby riešili globálne ekologické problémy, mýlite sa. Aj s kriedou v ruke sa dá kresbou na chodníku upozorniť dospelákov, že nám budúcnosť našej planéty záleží.

Žiaci vyšších ročníkov sa v rámci ešte prebiehajúceho dištančného vyučovania mohli cez zaujímavé videá dozvedieť viac odborných ekologických tém o separácii odpadu, využití plastov a aj klimatických dopadoch ľudskej činnosti na našu Zem.

Podporili sme spolu

Tehličku pre Jakutsko

Počas uplynulých týždňov sa vrámci aktivít na našej škole zapojili do zbierky Tehlička pre Jakutsko aj naši žiaci.

Vďaka vašej štedrosti sme spolu vyzbierali sumu 342,30 €, ktorou bude podporené saleziánske dielo v Jakutsku na Sibíri.

Úprimné Pán Boh zaplať!

Výtvarná súťaž

o sv. Bakhite

Ešte v pôstnom období sa uskutočnila výtvarná súťaž o sv. Bakhite, do ktorej sa zapojili aj žiaci našej školy. Na FB stránke [STOP obchodovaniu s ľuďmi](#) si v albume môžete prezrieť aj ostatné diela, ktoré sa zapojili do súťaže.

Špeciálne ocenenie a drobný darček získali dvaja naši talentovaní žiaci - Matej Krnáč zo špeciálnej triedy a Matej Ferenc z 2.A. Teší nás, že žiaci našej školy rozvíjajú aj svoje umelecké talenty, ktoré dostali od Pána a veľkodušne ich vkladajú do služby druhým. Takýto krásny obraz namaľoval aj Matej zo špeciálnej triedy pre pána diakona - len tak pre radosť :)

Medzinárodný deň VODY

Pri príležitosti medzinárodného DŇA VODY, ktorý sme si všetci pripomenuli 22.3. sme sa aj my prvostupniari ponorili do jej tajov. Tvorili sme plagáty, skúšali pokusy, spievali pesničky i rozoberali jej kolobeh v prírode. Nechýbala ani modrá farba – veď modrá je dobrá a práve ona symbolizuje tak vzácnu tekutinu, ktorou voda bezpochyby je.

Zdá sa vám, že je tých noviniek na našej stránke akosi priveľa? Je to tak! Napriek pandémie sa vzdelávanie všakovakými aktivitami v maximálnej miere! Naše pani učiteľky na 1.stupni sú toho jasným znakom snažíme deťom spestriť a skvalitňovať ich :) Ak by ste chceli svojmu budúcemu prvákovi zabezpečiť na budúci školský rok takéto skvelé prostredie, neváhajte - viac info o zápise do 1.ročníka nájdete [TU](#) :)

Úspechy našich žiakov na Biblickej olympiáde

Dňa 10.3.2021 sa dištančnou formou uskutočnilo dekanátne (okresné) kolo biblickej olympiády. Za našu školu sa ho zúčastnil trojčlenný tím zo 7.A triedy v tomto zložení: Eva Jurčáková, Agáta Kučeráková a Nyla Murgašová. Všetky tri žiačky boli úspešné riešiteľky a ako tím sa umiestnili na prvom mieste v rámci dekanátu Banská Bystrica - mesto. Postupujú tak ďalej do diecézneho (krajského) kola.

Srdečne blahoželáme k tomuto úspechu a ďakujeme za peknú reprezentáciu našej školy! Zároveň prajeme a vyprosujeme silu a svetlo do ďalšieho štúdia Božieho Slova.

Naša cesta s krížom

Žiaci druhého a tretieho ročníka tvorili doma kríže z rôznych materiálov. Pri pohľade na ich jednotlivé prevedenia možno vidieť tvorivosť, s akou si tento znak našej spásy sprítomnili.

Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet!

Tohtoročná situácia nám nedovolila zorganizovať spoločnú krížovú cestu na Urpín. Krížové cesty sme sa teda modlili jednotlivo po triedach a to rôznymi formami. Žiaci štvrtého ročníka si dokonca **vytvorili vlastné zastavenia krížovej cesty** na hodinách výtvarnej výchovy. Menší žiaci si tiež tvorili svoju triednu krížovú cestu vyfarbovaním jednotlivých zastavení.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami, aj nad dušami v očistci!

Rok sv. Jozefa

Sv. Jozef, oroduj za nás!

Deň s knihou na 1.stupni ZŠ

Marec MESIAC KNÍH sme oslávili v našej škole Dňom s knihou. Aktívne sa do neho zapojili žiaci 1. stupňa spolu so svojimi pani učiteľkami. Druháci sa prejavili už ako veľkí čitatelia. Z kníh si nielen čítali, no pracovali aj s ich obsahom, vyhľadávali rôzne súvislosti a dokonca sme sa zahrali aj na skvelých ilustrátorov. Veď posúďte sami :)

Nedali sa zahanbiť ani naši prváci, ktorí sa odhodlali k čítaniu kníh v angličtine.

Žiaci z 3.A pochopili, že k dobrej knihe patrí aj príjemné prostredie a tak knihy čítali pri šálke teplého čaju a neskôr ich spoznávali aj v našej školskej knižnici.

MY Druháci – LIENKÁČIKOVIA a LIENOČKY

Aj keď bol tento školský rok nie úplne bežný,
my sme vôbec nezaháľali, no naopak,
vedomosti sme získavali.

Ako?

No predsa: čítaním, písaním, pokusmi,
skupinovou prácou,
tvorením, rozhovormi ...

Veď posúďte sami 😊.

Kňazská vysviacka

Mária sa smutne chodila pozem zeme, da-
kujem náhlu Pána Ježiša Krísta, ktorého ja
som uctievam, pre mňa a za všetkých."

(Luk 11,4)

S radostou v ňej Vám oznamujem, že
19. júna 2021 o 10.00 hod.
v Kostole nanebovstátia Panny Márie
v Banskej Bystrici prijmem
kňazskú vysviacku.

Ze túto milosť a za všetkých, ktorí ma
na tejto ceste sprevádzali, chcem Pánu
Bohu poďakovať slávením
príručnej svätej omše
26. júna 2021 o 10.00 hod.
v Kostole svätého Mikuláša v Seneci.

Pavol Škovránek

"Dobrý boj som bojoval, beh som
dokončil, vieru som zachoval."
(2 Tim 4,7)

S vďakou Vás žehná
a o modlitbu prosí

Pavol Škovránek
novokňaz

Banská Bystrica 19. jún 2021 Senec 26. jún 2021

Z pera našich žiakov

Môj šťastný deň

Už asi rok som túžil prijať do svojho srdca Pána Ježiša a ísť na prvé sväté prijímanie. Trochu nám to sťažil Covid 19.. No ale vytúžený deň prišiel – 4.10.2020.

Deň pred veľkou slávnosťou som si písal hriechy a išiel som na moju prvú spoveď. Trošku som sa bál, ale zistil som, že to nebolo také náročné. Po spovedi som sa išiel domov naobedovať aby som popoludní v kostole na skúške vládol vnímať, ako to bude všetko vyzeráť. Nedeľné ráno som sa obával, či to zvládneme. Prišli sme do kostola a obliekol som si biele rúcho aj so sestrou, lebo ona išla tiež na 1.sv. prijímanie. V kostole sme boli všetci len s rodičmi, lebo táto situácia to inak nedovoľovala, ale bolo to o to krajšie. Omša bola super aj som čítal prosby a na koniec som bol dať dar aj so sestrou pánovi farárovi.

Tento deň bol úžasný, konečne som prijal do svojho srdca Pána Ježiša. Aj rodičia nás pochválili, akí sme boli zlatí. Bol u nás na obed otec Juraj, ktorý nás ešte povzbudil. Celý tento týždeň sme so sestrou chodili každý deň do kostola prijímať Pána Ježiša a čítali sme spolu prosby. Teraz som naozaj šťastný.

Maxík Šuba, 3.A

Vyznanie

Ocko, mám Ťa veľmi rád,
veď si skoro ako môj brat.
Keď Tvoja ruka hladí moje líce,
cítim lásky státisíce.
Aj keď život mi je malina,
Ty si v ňom najväčší hrdina.

Matúš Kulháný, 3. A

Rodina

Sme jeden tím,
sme jedna rodina.
Hnevať sa nechceme,
Ježiš nás naplňa.
Chceme si pomáhať,
a radosť rozdávať,
dobrými skutkami,
kráľovstvo budovať.

M.Budayová, 4.B

Milý ocko!

Si môj veľký kamarát,
preto Ťa mám veľmi rád.
Za to, že sa so mnou hráš,
pomáhaš i pokarháš,
ďakujem Ti, že Ťa mám,
za Teba sa modlievam :

Pane, prosím Ťa za môjho ocina.
Daj, aby sa mu darilo v robote
a daj mu potrebnú milosť.
Ďakujem Ti za neho,
za jeho starostlivosť a lásku.

Amen

Samuel Lipták, 3. A

Moja mamina

Tvoja postava je stredná akurát tak, že sa k Tebe môžem pritúliť. Máš oči ako keď nám fazuľka pučí v kuchyni. Ústa takmer vždy usmievavé od ucha k uchu a okuliare na nose ako profesor. Keď sa mi niečo podarí, tvoja tvár sa rozžiari. Vlasý také akurát a od šampónika voňavé. Taká sa mi páčiš. Si pekná, pracovitá a šikovná, ochotne sa o nás staráš a pomáhaš mi pri vyrábaní. Občas si aj nahnevaná, ale za to môžem len ja. Máš veľa vedomostí o biológii, si múdra a k všetkým takmer vždy milá. Rada sa s nami hráš a mala si rada, možno ešte máš, vyrábanie ozdobených mydielok. Tiež si rada čítaš náučné knihy. Staráš sa o mňa, varíš mi, perieš mi a pomáhaš mi s úlohami. Som Ti vďačná za to, že sa k Tebe môžem kedykoľvek pritúliť. A tiež za to, že keď som chorá, staráš sa o mňa. Za to, že nám perieš oblečenie a máme ho čisté. Som ti vďačná za všetko, čo pre mňa robíš.

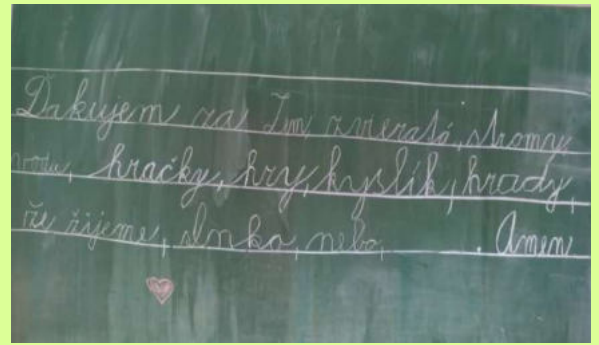
Ďakujem!

Lucia Šajgalíková, 3.A

Covid 19

Korony sa nebojíme,
veď my rúška nosíme.
Bojujeme a bojujeme,
koronu nedostaneme.
Rúška nosíme aj v triede.
My to dokážeme.
Keď skončí korona,
rúška si zložíme. Hej!

E. Bartošová, 4.B

Covid 19

/text piesne/

Šijem, šijem rúško,

na moje uško.

Nebojím sa vírusu,

dám si rúško na pusu.

Korona sa šíri,

počuli sme chýry.

Zostaňme doma,

karanténa volá.

Umyme si rúčky

Umyme si rúčky,

chytali sme kľúčky.

Nebojme sa vírusu,

dajme rúško na pusu.

Mária Budayová, 4.B

O škole

„Hurá škola“ kričím celá nadšená,
Škola totiž pre mňa veľa znamená.

Učím sa tam čítať, písať,
Príklad ťažký vypočítať

Ja už nie som prváčka,
Ale veľká piatačka.

Učím sa už dejepis,
Biolu aj pravopis.

Učiteľky super máme,
Niekedý sa aj zahráme.

Písanky a pracáky,
Peračník a zošity.

Pomôcky do školy máme,
Niekedý ich zabúdame.

Učiteľia píšu si,
Zabudol si ty a ty.

Doma zošit pohľadáš,
Prepíšeš len to čo máš !

Slová len tak lovím z mysle,
Neviem to však isto iste.

Týmto báseň moja jasné,
Škola končí, znova začne.

Mária Ďaďanová 5.B

Mamičke

Milovaná mamička,
mám Ťa rád od malička.
Aj keď Ťa niekedý rozhnevám,
vieš, že Ťa stále rád mám.

Milovaná mamička,
bozkávam Ťa na líčka.
Si mi ako hviezdička,
čo mi nikdy nezhasne.
A stále lásku dávaš mne.

Karol Mikolaj, 3.A

Mamička

Mami, Ty si vážne skvelá,
inú by som fakt nechcela.
Tvoj úsmev na líčkach mi zažiari,
milujem Ťa ako Ježiš na oltári.
Si ako moja čerešnička,
krásna ako ružička.
Vždy sa so mnou zabávaš
a lásku mi rozdávaš.
Vždy mi všetko splníš,
a srdiečko mi roztvoríš.

Chiara Laffersová, 3.A

Rodinné potulky po okolí

V jeden deň sme sa rozhodli, že pôjdeme na túru. Mali sme veľa nápadov, napríklad Kriváň, Rysy, či Lomnický Štít, ale napokon sme sa rozhodli ísť na Ďumbier.

Tak sme teda prišli autom do Tatier a vybrali sa na túru. Keď sme tam prišli, tak mi ocino povedal, že Ďumbier je vo výške 2 045,9 metrov nad morom a cesta tam má trvať vyše piatich hodín. Pochopiteľne sa mi zdvihol žalúdok, no aj tak sme teda išli. Po hodine chodenia sme zbadali líšku, ktorá vyzerala prítulne, tak ju brat aj pohladkal. Po ďalšej hodine túry som si začal všímať ako sme vysoko a ako je už teraz vidno nádherný výhľad. Presne to bol dôvod, prečo môj otec veľmi rád chodieval na túry. Prešli už štyri hodiny a začal som cítiť veľký chlad a nadpriemernú vlhkosť vzduchu. Po čase som mal aj premočené vlasy a vietor bol tak silný, že som cítil ako ma ťahal vopred. Nechápal som, prečo mám mokré vlasy, a keď som sa na to opýtal ocina, vysvetlil mi, že to je z toho, že sme v takej výške, kde je už vodná para (oblak). Keď sme boli už na úplnom kopci, videli sme nádherný výhľad z výšky 2 045 metrov nad morom. Bol veľmi pekný a povedal som si, že sa mi oplatilo obetovať 4 hodiny svojho času pre takúto vec.

Napokon sme išli naspäť a cesta dole bola trojnásobne kratšia. Dodnes na tento výhľad a zážitok spomíname.

Timotej Moniš, 8.A

Vtipná príhoda

V Bielu sobotu, keď som sa dozvedela, že umrela Labka, mi ocino stále hovoril, aby som s ním išla lepiť plagáty. Myslela som si, že ma ide zaviesť ku starkej, ale povedal mi, ku starkej nejdeme. Išli sme až do Sebedína a okolo domu mojej spolužiačky Terezky. A ocino zastal, zazvonil a spýtal sa ich, či u nich nemôžem na 2 hodiny zostať. Povedali áno. Ja a Terezka sme boli prekvapené. Išli sme do ich domu a Terezka mala prerobenú izbu. Išli sme do izby jej sestry Kristínky a tam sme sa chvíľku hrali s bábikami a potom sme išli na trampolínu. Hrali sme sa tam veľmi dlho lebo na trampolíne, bolo super. Keď sme odišli z trampolíny, pozerali sme rozprávku Medvedie srdce a prišiel ocino. Ešte sme tam boli, lebo u Terezky pil kávu, zatiaľ sme boli na trampolíne. Keď vypil kávu, išli sme domov. A na druhý deň sme boli s mojou sesternicou Kristínkou na turistike. Videli sme tam medvedie stopy. Asi o týždeň neskôr sme boli na Mútnom jazere a bol tam aj môj spolužiak Martin a spolužiačka Lucka. Martin chytil mŕtvu rybu do ruky. A Lucka doniesla psíky Bellu a Molly. Keď sme odišli z Mútneho jazera cestou naspäť sme boli ešte pri potoku, ja som spadla do potoka a bola som celá mokrá. V potoku bola teplá voda. Ešte keď sme išli na späť, sme mamine mojej spolužiačky Sašky boli zaniest nejaké veci. O chvíľku prišla domov Saška, tak sme tam asi 20 minút zostali. A asi o 2 týždne sme si boli do Hronskej Dúbravy po malé mačiatko. Bol to kocúr a dali sme mu meno Fúzik. Bolo to supeeeeeeeeeer.

Eliška Krnáčová, 5. A

Host'

Dnešok sa začal ako úplne typický deň na chate. So sesternicou sme sa zobudili o čosi skôr ako zvyšok rodiny, a tak sme sa rozhodli, že si pozrieme nejaký film. Keď sme počuli, že rodičia sa začali pomaly prebúdať, vyštartovali sme do kuchyne, lebo sme boli už poriadne hladní. Cestou do kuchyne sme si na zemi všimli divné stopy. Nemali sme čas zisťovať koho alebo prečo tam vôbec sú. Keď sme však prišli do kuchyne, poriadne sme sa zdesili. Všetko bolo hore nohami - samé porozhadzované vreckovky, otvorená chladnička, porozbíjané tanieri a príbory rozhádzané na zemi. Neverili sme vlastným očiам. Stále dookola nám v hlave vírili otázky - Ako sa to stalo? Prečo to niekto z nás nepočul? Ako je možné, že si to nikto nevšimol? Ale hlavne, kto to vôbec urobil? Po chvíli pozerania na túto katastrofu sme sa rozhodli, že najlepšie by asi bolo, keby sme to šli oznámiť rodičom. Rýchlo sme vybehli schodmi. Prudko sme vyrazili dvere a rodičov len tak myklo. Mamina si umývala zuby a ocino si veľmi sústredene skladal pyžamo. Po tom, čo sa spamätali zo svojho malého šoku, sa nás samozrejme začali vypytovať, čo sa stalo. My sme samozrejme spustili našu historku, prekrikovali sme sa jeden cez druhého. Rodičia sa nás pomaly snažili upokojiť. Keď sa im to konečne podarilo, pomaly sme im vysvetlili, čo sa vlastne stalo. Po chvíli uvažovania nad záhadnou situáciou sme sa všetci pobrali dole pozrieť sa na miesto činu. Poobzerali sme si to miesto asi trikrát. Nič zvláštne sme tam okrem toho neporiadku nezbadali. Po chvíli sme si spomenuli na tie stopy, čo boli na chodbe. Všetci sme sa rýchlo presunuli na chodbu, kde sme pozorne skúmali, čo za zviera nám toto urobilo. Samozrejme nastala panika, lebo sme sa veľmi báli toho, že tu s nami býva nezvaný host'. Ocino usúdil, že by mal ísť za susedom, ktorý sa do takýchto vecí vyzná viac než my. S maminou sa rýchlo prezliekli a vybrali sa za ním. My sme zatiaľ netrpezlivo čakali, kým sa vrátia. Za desať minút sa rodičia konečne vrátili a mali so sebou aj nášho milého suseda. Ukázali mu všetko, čo sa stalo a on sa pozorne zadíval na tajomné stopy. Po chvíli uvažovania nám oznámil, že máme do činenia s líškou a navrhol, že by sme asi mali ísť na výlet a on sa zatiaľ pokúsi chytiť našu malú návštevu. Hneď sme sa všetci pobalili a boli sme pripravení na odchod. Nechali sme suseda v našom dome s vedomím, že ju chytí a my už budeme môcť v pokoji dýchať. Vybrali sme sa do lesa k malému jazierku. Počas cesty tam sme mali preskočiť malú riečku. Mne sa však šmykla noha a za zlomok sekundy som mala mokré celé topánky. Ale ináč sme spokojne prišli na miesto, kde sme strávili pekný deň. Dokonca sme videli aj srnku. Keď sme sa vracali, začalo mierne pršať, a tak sme rýchlo utekali naspäť domov. Tam nás už čakal sused, ktorý nám oznámil, že líšku našiel, chytil a zistil, že bola zranená. Odchytenú ju odviezol k zvieraciemu doktorovi. Všetci sem si spolu dali konečne v pokoji večeru.

Klaudia Spodniaková, 8.A

Na plavárni

Jedného dňa sme sa konečne vybrali s ockom, mamičkou a so sestrou Máriou na plaváreň. Na plavárni bolo výborne. Najviac sa mi páčil tobogán. Najčastejšie som chodila do teplej vody. Zrazu si mama spomenula, že zabudla doma vypnúť na sporáku polievku. Museli sme sa rýchlo prezliecť. Mali sme veľký stres. Mamka sa bála, že vybuchneme, veď sme neboli dlhšie doma. Ocko šiel veľmi rýchlo autom. Keď sme prišli domov, všetko bolo vypnuté. Veľmi sme boli všetci radi, že sa nič nestalo. Musíme byť viac opatrní.

Terezka Monišová, 3.A

Dobrodružná výprava za pokladom

Dobrodružná výprava za pokladom! Jupíííí! Konečne zažijem poriadne dobrodružstvo. Budeme sa plaviť po mori. Tak , a sme na začiatku nášho dobrodružstva. Sme rozdelení do lodí (do skupiniek) po štyroch. Prvý deň sa všetky štyri hodiny zaoberáme hľadaním mapy, ktorá bola ukrytá v sklenenej fľaši. Mame postupovať podľa mapy, ktorú máme pred očami. Môžeme začať plavbu. Prvý deň sme zažili indiánov, ktorí nás prepadli. Čo už, sú z nás zajatci. Myslela som si, že je s nami koniec, ale dali nám šancu sa vyslobodiť. Museli sme obstáť v skúškach. Uff! Obstáli sme! Už som sa nevedela dočkať, kedy nás budú čakať ďalšie dobrodružstvá. Ich náčelník nám dal fajčiť fajku mieru. Samozrejme, to nebola naozajstná cigareta a ani fajka. Druhou zastávkou bol Temný les. Indiáni s nami poslali jedného skúsenejšieho indiána, ktorý sa vyznal v tých končinách. No, a máme smolu. Keď už sme boli v Temnom lese, zapadli sme do bahna a nemohli sme sa pohnúť. Vtom sa spoza kríkov vynorila akási dáma. Mala na sebe tmavozelené oblečenie. Povedala nám, že ak obstojíme v jej skúškach, podarí sa nám vyjsť z bahna. Podarilo sa nám nielen vyjsť, ale aj vyrobiť svetlo! No ale to, čo nás čakalo za temným lesom, nebolo o nič lepšie. Boli to hory s názvom RockyHello. Boli hrozne strmé, takže sa po nich nedalo vyliezť. Museli sme si postaviť balón a preletieť ich. Bolo to náročné, ale zvládli sme aj túto prekážku. Jupííí, letíme! No náš indián sa museli vrátiť do tábora indiánov. Balónom sme leteli jeden až dva týždne. Keď sme konečne pristáli, pred nami sa rozprestieral veľký dažďový prales. Bola tam zima, pretože sme boli pod vysokými stromami, ktorých koruny nepustili slnečné svetlo. Bolo tam veľmi veľa otravného hmyzu. Keď sme na ďalší deň vyšli z tohto hrozného pralesa, uvideli sme čudesné jaskyne. Keď sme do jednej z nich vošli, zistili sme, že sme v Jaskyni času. Prvá z nich bola Jaskyňa minulosti, druhá Jaskyňa prítomnosti a tá tretia Jaskyňa budúcnosti. Konečne, ale vlastne nie konečne, lebo to, čo nás čakalo, bolo hrozné – boli to piráti! Rozhodli sme sa zamaskovať za pirátov, ale oni boli prefíkaní a prišli na to, kto vlastne sme. Ukradli sme im loď, aby sme mohli utiecť. Buuum!!! Piff! Booom! Buuuch!!! Rozpútal sa boj na mori. My versus piráti. Našťastie sme vyhrali. Jupiiii! U pirátov sme našli ovocie. Vzali sme si ich nerozbité lode a plavili sme sa po mori, až kým sme netrafili na ostrov. Konečnééé! Je deň hľadania pokladu a pracujeme preto v skupinách. Za každú úlohu sme dostali indíciu. Boli to písmená, z ktorých sme poskladali dve slová: POD SCHODAMI! Bežali sme dole schodmi, kým sme nedobehli k dverám jedálne. Konečne! Poklad nám rozdelila pani učiteľka. Boli to čokoládové mince a tyčinky s názvom Nutstar. Tak a sme na konci našej výpravy. Veľmi sa mi to páčilo a som rada, že máme takú dobrú pani učiteľku. Tretí ročník je supeeer!

Anička Tománková 3.A

Pri močiaru

Jedného dňa som sa išiel s maminou prejsť . Bola to úplne normálna prechádzka, dokým sme neprišli k močiaru. Tam mamina zbadala žabu, potom druhú a tretej sme sa zľakli, lebo skočila. Museli sme si dávať pozor pod nohy, lebo aj na ceste boli žaby. Vždy, keď ju niekto uvidel, tak povedal : "Aha, tam je žaba." A ten druhý sa zľakol a takto to išlo, dokým nebol koniec močiara. A keďže cieľom cesty bolo otužovanie vo vode, tak som sa okúpал a išli sme naspäť tou istou cestou plní strachu, že to zase bude také ako predtým, ale nestretli sme už ani jednu žabu.

Timotej Regináč, 7.A

Ako sme zháňali topánky

Raz na jar som chcela ísť do záhrady. Bola som oblečená do niečoho, čo si môžem zašpiniť. Problém nastal, keď som prišla do chodby, že si niečo obujem. Nech som hľadala, ako chcela, moje najväčšie topánky boli 37 – 38, no ja som už potrebovala 39 – 40. Tak som si narýchlo obula maminine topánky, ale ako sa dalo čakať, veľmi zle sa mi v nich chodilo. Obchody boli ešte viac – menej zatvorené, prezerali sme asi štyri e-shopy obchody, ale nič poriadne sme nenašli. Nakoniec som si vybrala cez internet zo Sportisima cez Klikni a objednaj. Jedni boli krásne športové, členkové sivo-ružové na suchý zip. Veeelmi sa mi páčili. No, ale mali len veľkosti 37, 38, 40, a 41. Riskli sme a objednali číslo 40. Ešte sme objednali čierne tenisky. Podrážka bola ružová. Objednali sme veľkosť 39. Asi o dve hodinky nám napísali, že je objednávka prijatá.

Keď sme išli po ocka do roboty, zastavili sme sa v obchode a vyzdvihli tovar. Doma ma čakalo veľké skúšanie. Sivo-ružové mi boli dosť veľké, aj keď sa mi tak páčili. Čierne mi našťastie sadli. Bola som najskôr dosť sklamaná, lebo tie krajšie sme museli vrátiť. A v tých čiernych chodím dodnes. Už som si zvykla a páčia sa mi. Som rada, že ich mám.

Mária Ďaďanová, 5.B

Kto uniesol Kláru?

Tohtoročné leto bude iste horúce a plné krásy.

Aj tieto dni mali tú správnu atmosféru. No dnešný deň bola fakt výnimka: Ráno bolo upršané a ako zvyčajne som išla do školy. Najviac som sa tešila počas vstávania, že za pár dní budú prázdniny. Ako som kráčala po ulici, zdalo sa mi, že som začula mamin hlas. Poobzerala som sa, no nevidela som ju, ďalej som kráčala za tým hlasom. Ako som sa obzerala, tak som zacítila na sebe akúsi látku a náhle bolesť. Zrazu som spadla na zem. Posledné, čo som počula bolo: „Rýchlo, našli sme ju!“ Keď som sa prebúdzala, ocitla som sa v zvláštnej miestnosti, v ktorej bola tma a neboli tam riadne okná. Bola som dezorientovaná. Pomaly som kráčala popri stenách a hľadala východ, keď som zrazu začula akýsi buchot. So strachom som počúvala kroky. Nieкто sa približoval ku dverám. Od strachu som ani nedýchala. Náhle tie kroky stíchli. Dvere sa rozleteli a dnu vošla žena. Videla som len jej obrys. Povedala: „Si na rade!“ Jej hlas znel povedome, ale nevedela som ho priradiť. Tieto slová ma dosť znepokojili. Myslela som, že zrazu omdliem. Potichu som si povedala: „Kiežby“. No nestalo sa tak, mohla som byť rada, že ma tá žena nepočula. Ukazovala mi, aby som vstala, šli sme dlhou chodbou, kde bola nejaká mláka. Cítila som, ako mám premočené čizmy. Po chvíli sme dorazili a povedala mi, aby som šla dnu. Nečakane zabuchla dvere. Bolo počuť niekoho, ako kráča a tak som šla na druhú stranu miestnosti. Zrazu sa zapálili svetlá a spoza stola sa vynorili ľudia a zakričali: „VŠETKO NAJLEPŠIE!“ Boli tu úplne všetci moji známi. „To som teda vôbec nečakala“, vravím im. Tešila som sa z tohto všetkého a vyrozprávala im moje pocity z celého dňa vystrašeným hlasom. Nechápem, ako dačo takéto mohli vymyslieť. To určite pripravovali dlho. Tá únoskyňa bola moja sesternica z druhého kolena. Zazvonil budík.

Pomaly som sa spamätávala z najdivnejšieho sna. Pri raňajkách som celý sen vyrozprávala rodine. Boli úplne zaskočení, čo všetko som im vyrozprávala. Raz by som chcela zažiť takéto prekvapenie aj v skutočnosti.

Radka Mičkalíková, 8.A

Lietadlo

Bolo jedno lietadlo,
stále plakalo,
že sa mu lietať nedalo.
Keď vzlietlo,
stále padalo,
nejakú pomocnú ruku
by potrebovalo.
Stíhačka sa ho ujala,
vrtuľník na pomoc pojala.
Teraz už stále lieta vo vzduchu,
teplý vzduch ho štekli po bruchu.

Mária Budayová, 4.B

Pripravila E.B.:

čo páli a nie je to oheň?

/avaľhřp/

Prečo hovoríme človeku, že je mlyn ?

/avárpzoraľevobel/

Ako mi vyrástla noha

Môj príbeh nebude dlhý. Písať o tom, ako mi vyrástla noha, je dosť komplikované. Prečo noha? Prečo nie mozog? Mozog rastie o trochu rýchlejšie. Skladá sa z buniek, ale aj rôznych emócií. Ukryté sú tam rôzne zmysly, ale aj hnev, žiaľ.

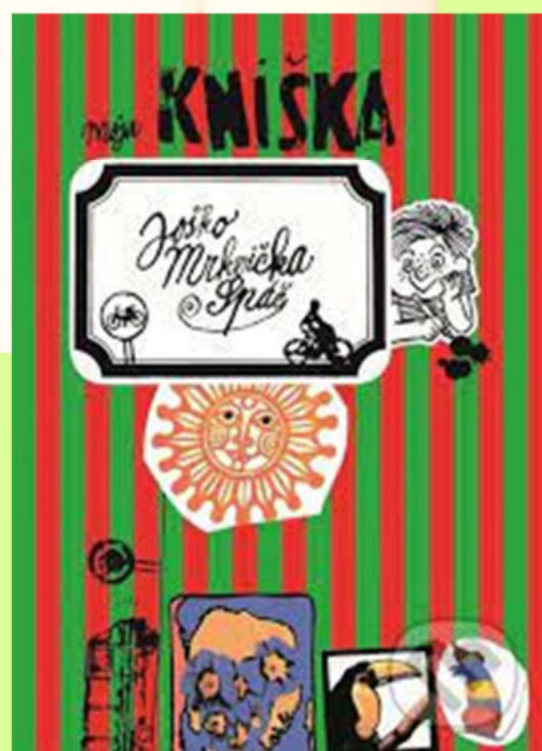
Tým, že rastiem ja – rastie aj moja noha. Narástla. A mám už veľkosť 42. Asi nie nadarmo sa hovorí: „stojí na vlastných nohách“. Ja robím nohami viacero vecí. Nielen chodím, ale si dlhými prstami na nohe otváram skrinky a šuplíky. Prvý deň po pandémie, keď som išiel do školy, som si nepamätal číslo svojej skrinky, kde mám prezuvky na moje dlhé nohy. Už ich mám väčšie ako moja mama. Teším sa, keď budem môcť znova plávať, nebudem potrebovať ani plutvy. Plávam rád.

Základom plávania je mať dlhé svalnaté nohy.

Ďakujem, že ste si prečítali tieto krátke vety. Užívajte si deň.

Jakub Boroš, 5.B

Túto knižku som napísal ja.
 Aj nakreslil som ju ja lebo ja pekne.
pišem a pekne kreslím.
 Perá som popokril až k. Ale teraz
 mám také, čo sa mi už aj do dlašti
zapichlo a ešte stále píše.
 Dobré pero, to je pri kniške hlavné.
 a ešte treba aj veľa papiera
 Jožko Mrkvička Spáč.

Smiech lieči

- Pod' sem Jurko, včera si sa chválil, že poznáš vtáky. Pozri sa na tento obraz a povedz mi, ktorý je vrabec a ktorý drozd.
- No, to je veľmi ľahké, ten čo sedí vedľa vrabca je drozd.

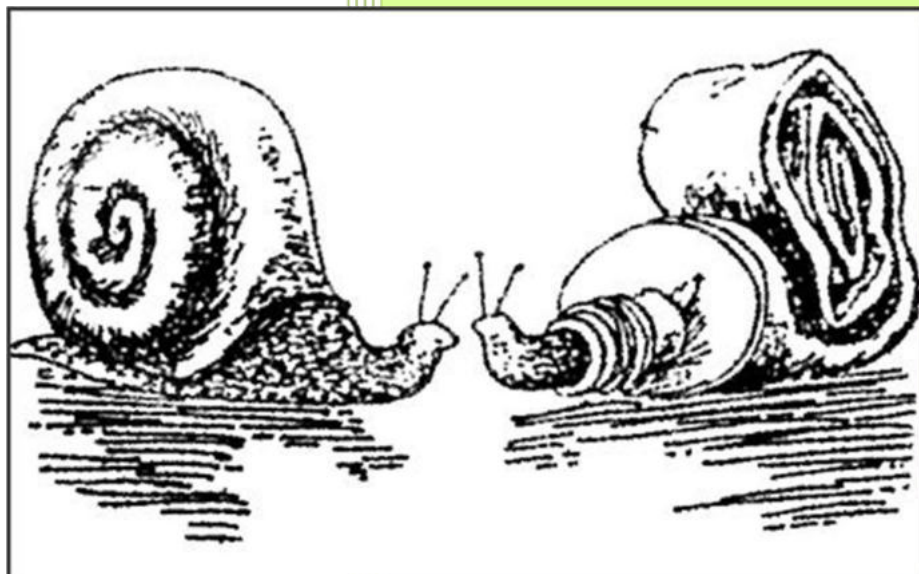
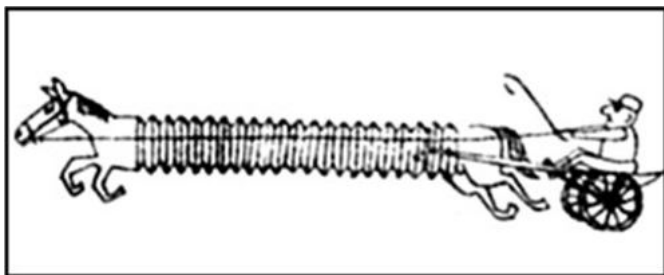
Dom v plameňoch, otec a syn nemo hľadajú:

- Myslíš oči, že tá praženica už bude hotová?

Idú škôlkari do zoologickej a vidia tam zebra. Pani učiteľka sa pýta aké je to zviera a povie im iba 3 prvé písmenká: z e b.

A malý Jarko sa prihlási a povie:

- Žeby lev?

Leží mucha na stole a trepe
nohami. Letí okolo druhej
a pýta sa:
– Aerobik, aerobik?
– Biolit, biolit!

- Teplom sa veci rozťahujú a zimou
sťahujú. Kto mi na to povie príklad
- pýta sa pán učiteľ.
- Prázdniny. V lete sú dlhšie,
v zime kratšie, - odpovie Jurko.

Pán farár sa rozčuľuje:

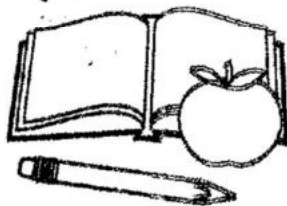
- Kostol prázdny, nikde nikoho, ani
organista neprišiel.
Kto dnes bude hrať?
Kostolník odpovedá:
- Slovensko s Kanadou.

Joško Mikvička

Věreli ľudja
sa vraj ľachyje
něja. Věreli
som, ať sa ľachko učim.
Len si na to pri šabali
nerjem spomenúť.

Ja čítam veľa. Včani som
sa stal kráľom čítadelať.
Ale akýže kráľ? Všetko si
musím urobiť sám.

Váš
Joško
Mikvička
kráľ (čítadelať)

